

מפי סופרים וספרים

מכתבו של מרן הרצי"ה קוק¹

ח' תמוז תשל"ו

כבוד מחמדי בהנעלה והמורם והנישא מקדש מערכות ה' אלוקי ישראל מר מרדכי-מוטה - גור אריה יהודה, ראש מטנו הכללי שליט"א

כוס ישועות אשא, להדרת תפארת חביבי, ובשם ה' אקרא, המופיע על ידך, ובהדרכתך והושעת עמך המבורכה, לרוממות תהלתו לעיני כל אפסי ארץ, תבל ויושבי בה. בהיותה ובהימלאותה אמונה, וגבר ישראל עמו ונחלתו התקיפה קבועה וקיימת לעד לעולם, כימי השמיים על הארץ, במלוא נצח עוזו וחוסנו, כן תוסיף תרבה ותגדיל, תאדיר ותשכלל חיילים ופעלים ומעשים, לכל גילוי אורו של צור ישראל וגואלו, ב"ה, המכונן ומסדר מפלאות ענייננו ותפקידי שלוחינו, לטובה ולישועה מרווחה ומורחבה ומתעלית בצפיית ראיית שלמותה.

נאמנו

צבי יהודה הכהן קוק²

תפלתו של הרב יחיא אלשיך³

על הגאון הצדיק והקדוש שחי בדורינו מוהר"ר יחיא אלשיך זצוק"ל שמעתי את הסיפור המופלא הבא, לו היו עדים עשרות אנשים. לפני כמה עשרות שנים הזדעזעה ארץ ישראל ת"ק על ת"ק פרסה כאשר מטוס נחטף על ידי טירוריסטים..לאוגנדה..כאשר הם מחזיקים בשבי בכל היהודים שעמם. סכנה גדולה ועצומה נשקפה לאותם יהודים שהיו מוחזקים בשבי על ידי חיות אדם אלו בכל ארץ ישראל נשאו תפילות להצלת השבויים..בבית הכנסת בדיחי ברחוב עמוס בירושלים כבר סיימו הציבור את תפילת ערבית של ליל שבת ופנו לילך לביתם. אלא שלפתע נשקפה מהפתח דמותו ההדורה ההדורה של הגה"ק מארי יחיא אלשיך זצ"ל הקהל מיד חזר לשבת במקומותיו, ומארי יחיא פנה לקהל ואמר אחינו בית ישראל נתונים בצרה ובשביה לפיכך נתפלל כמה פרקי תהילים להצלתם. וכך העמיד מארי יחיא את התינוקות של בית רבן במרכז בית הכנסת, וכל הקהל החלו לומר פרקי תהילים בנעימה איטית מעומק הלב. מארי יחיא פתח את ההיכל שבו הספרי תורה טמן את

1. להלכות ציבור [מהדורת תשמ"ז עמוד צ"א]

2. בעיטורי כהנים [129 עמוד] מובאת חלק מתגובתו של מוטה גור: לידי הרב.. רוח לוחמי צה"ל הוא רוח ישראל כולנו מתפללים שרוח זו תתגבר ותתעצם והקב"ה יעזרנו, מוטה גור"

3. מתוך ספר שולחן מלכים בראשית 125

ראשו בו ושקע בתפילתו. מידי פעם הורה לקהל להוסיף כמה פרקי תהילים לאחר זמן מה סיים מארי יחיא את תפילתו, פנה לקהל ואמר דבר מפליא: "משמיים קבלו את תפילתנו וביום ראשון השבויים יחזרו לארץ". יתכן שהקהל לא שם ליבו לדברי מארי יחיא ולהבטחתו המפורשת שיצאה, ולכן לא ייחסו כ"כ חשיבות לדבריו.

אחד מחסידיו של מארי יחיא נתעצב אל ליבו מאוד בחושבו כיצד אמר מארי יחיא דברים אלו שנראו רחוקים מאוד מהמציאות. מה יהיה אם ביום ראשון השבויים לא יגיעו ארצה וכי ישימו את דברי מארי ללעג בין הבריות? כך היה הולך ותמה וכל אותה שבת ישב בצער ובתמהון לבב. רק ביום ראשון כאשר נודע בין הבריות כי מבצע ההצלה הצליח מעל ומעבר למשוער השבויים חזרו לביתם ללא כל פגע נודע כי דבריו של הגה"ק רבי יחיא אלשיך לא שבו ריקם ודבר מדבריו לא נפל ארצה [מפי משמשו בקודש הרב שמעון קהלני שליט"א]

מבצע אנטבה במבט שונה-כך סופר על האדמו"ר מזוועהיל⁴

הסתכלותו המיוחדת על מאורעות העולם באה לידי ביטוי גם בדברים שאמר להגה"צ רבי שמואל אלכסנדר אונסדורפר זצ"ל שבא לבקרו כמה ימים אחרי פעולת ההצלה של היהודים שנחטפו ע"י המחבלים ימ"ש לאוגנדה, פעולה הידועה בשמה מבצע אנטבה. הרשעים חירפו נפשם ממש כדי לחטוף את היהודים ולבצע בהם את זממם, ירחם ה', סח רבינו באזניו, "והדבר יכל חלילה לעזור קטרוג גדול בשמים מסירות נפש שכזו של גויים.. אבל כשיהודים נסעו למרחק גדול שכזה וחירפו את חייהם הם כדי להציל את אחיהם היהודים השבויים, הם הביאו בכך תיקון והפכו את הקטרוג על פניו!

שבועות מספר אחרי מבצע אנטבה התנהלה לה שיחה מופלאה בין רבינו ובין הגה"ח רבי אלי' ראטה זצ"ל. וכך היה הדבר רבי אליהו בא וסיפר לו את המעשה מתוך הכתוב ב"המודיע" תוך שהוא יושב לפניו כפוף ונכנע, עבדא קמיה מריה, רבינו התעניין בכל פרט ופרט מפרטי השתלשלות המאורעות והנסים שקרו באותו מבצע, ועל כל פרט חדש ששמע מרבי אליהו נזדעק וקרא: "והרי גם זה נס"ו רבי אליהו סיפר למשל איך המטוסים המריאו מאנטבה ורבינו שאל: יכלו להפיל אותם? ענה לו רבי אליהו בחיוב ורבינו קרא בעוז: הרי לנו כאן עוד נס. וכך היו מונים והולכים ומשבחים ומפארים למי שעשה את הנסים האלו לעמו ישראל. לבסוף הגיעו לחשבון של כמה מאות נסים. בכל פעם שרצה רבי אליהו להמשיך בסיפור עדיין לא הניחו רבנו, לפי שעוד רצה שוב להתפעל מהנס הקודם.. חסידים שהמתינו להכנס אל הקודש פנימה שבו לביתם בראותם שאין לדבר סוף.. כך נמשך הדבר כמה וכמה שעות.

4. יסודי עולם תולדות צדיקי זוועהיל חלק ב' עמוד 867

על הגר"ש דבילצקי⁵ סופר:

..מצאנו במגילת סתריו מה שרשם בקשר לחטופי המטוס שהגיע לאנטבה בשנת תשל"ו, והתנהגותו בימים ההם. את הסיבה לרישום הדברים הוא מנמק: "למען ישאר לזכרון חסדי השי"ת ונפלאותיו, ושתפילות ישראל נשמעות ומועילות". והנה איזה שורות מתוכה: "ההתעוררות בארץ בקרב חוגי היראים לא זכור לי שהייתה מעל ומעבר. אמנם אני דאגתי מאוד בחששי לתוצאות ח"ו. באחד הערבים נעשתה תפילה גדולה שלא ביוזמתי בבית הכנסת אהבת חסד. בית הכנסת היה מלא, רובם ככולם אברכים ובני תורה, אמרו פרקי תהילים וסליחות.. והמעמד היה בהתעוררות גדולה, ונסתיים לאחר חצות הלילה.. אני לא הסתפקתי בזה, וכמדומה לי שנסיתי לארגן נסיעה למירון להתפלל שם לעשות הקפות [דומיא למה שעשינו בחוה"מ סוכות דשנת תשל"ד עם הרה"ג הצדיק ר' יוסף טולידנו זצ"ל, שפרצה אז מלחמת יום הכיפורים ועשינו שם הקפות וכו' וברוך ה' שאז תפילה עשתה לפחות מחצה], אך לא עלה בידי משום מה, ולכן החלטתי שאני אסע בעצמי, ובמקום שאין איש וכו". בבואי למירון לא מצאתי שם איש. עשיתי הקפות והתפללתי מה שהתפללתי, וחזרתי הביתה בתקוה שה' ימלא כל משאלותינו לטובה, ובהסתמך על דברי המגיד שהודיע לבית יוסף שבכל צרה שיעשו הקפות שם ויושעו לעין כל⁷..

מתוך הספר 'עולמו של חסיד' [עמוד תתס"ה] על הרב מנחם מנדל גפנר:

שמחה וגילה עצומה שררו בבית משפחת גפנר בתחילת חודש תמוז של אותה שנה. בלב מלא צהלה התכוננו לקראת חתונתו של בן הזקונים הר"ר מרדכי יצחק הי"ו. ליבו של רבי מנדל עולה על גדותיו וכל כולו מלא שבח והודאה לבורא עולמים

5. ישורון כרך מ"א עמוד פ"ג

6. בתוך הדברים הוסיף: "... בהיום אינני מבין למה בחרתי במירון במקום כותל המערבי.. ואם משום דברי מרן הגר"א זצ"ל שכהיום שכינה שורה על קברי צדיקים, הרי חז"ל העידו ששכינה לא זזה מכותל מערבי"

7. מרן הבית יוסף עלה לציון הקדוש של הרשב"י לחגוג את חג הסוכות בשמחה גדולה ביחד עם בני החבורה. לאחר תפילת הלל הקיפו הבית יוסף וחבורתו את הציון הקדוש של הרשב"י ושל בנו רבי אלעזר. לאחר התפילה למד בחדוה ובעוז את הזוהר הקדוש לימי חג הסוכות. במהלך החג ירדו גשמים והצטער הבית יוסף שכן במשנה המשילו את הגשמים בחג הסוכות לעבד שמכין כוס לרבו והוא שופך עליו מים.

במגיד מירשים שחיבר הבית יוסף, הוא מספר על המגיד - המלאך שהיה מתגלה אליו מעת לעת ומשתף אותו בגילויים בשמים. בשבת חול המועד סוכות התגלה המגיד לבית יוסף וניחם אותו: 'השם עמך... וזה שירדו גשמים לא היה כדוגמת שפך קיתון על פניו, כלומר דבר שליילי אלא, אדרבא נתקבלו דבריכם. רבי שמעון בר יוחאי ובנו שמחו לקראתכם בקראכם זוהר על מערתם ובכפר הסמוך להם. אלא כיון שהקפתם את ציון רבי אלעזר בארבעת המינים שבאים לרצות (כלומר לכפר על החטאים המעכבים את הגשמים) נתעוררו המים ובאו.

והוסיף המגיד: 'ואילו הייתם מקיפים פעם נוספת, היו רוב גשמים באים לעולם כמו בימי חוני המעגל. (שעליו מסופר שביקש גשמים וירדו בלי סוף עד שכמעט החריבו את ארץ ישראל בשיטפון) משום כך

על הזכייה הגדולה שזכה לגדל את כל בני המשפחה בדרך ישראל סבא, וכעת זוכה לראות עולמו בחייו להכניס לחופה את צעיר הבנים בשעה טובה. בשעה זו הגיעה הבשורה הנוראה על חטיפת מטוס של חברת אייר פראנס שהיה בדרכו מתל אביב לפריז ועליו נוסעים מהם יהודים מארץ ישראל מחבלים פלישתינים השתלטו על המטוס והנחיתוהו באנטבה שבאוגנדה הנמצאת תחת שלטונו של רשע עריץ ואכזר אידיאמיני"ש. יומיים לאחר החטיפה הפרידו המחבלים בין היהודים לשאר החטופים, רבים מהם היו יהודים שומרי תורה ומצוות. המתח ברחבי הארץ היה רב. ליבו הרחום של רבי מנדל החסיר פעימה אחינו בני ישראל נמצאים בצרה ובשביה, נתונים בידי אכזרים כצאן לטבח יובל להרוג ולאבד למכה ולחרפה. לא עת לחשות עת לבכות ועת לשחוק - בעיצומם של ימי השמחה, בשעה שעומד כשושבין של צעיר בניו הגיע העת להוריד כנחל דמעה על אחים בעת צרה. ברגע אחד הפך רבי מנדל לשושבינם של כלל ישראל. משימה אחת עמדה לפניו, לעורר את הציבור לקבץ את אנשי ירושלים אנשים נשים וטף לבקוע שחקים עד שהמקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה בזמן קרוב.

..רבי מנדל יצא בקריאה נרגשת לעורר רחמי שמים מרובים, בימי תפילה בשטיבלך ישועות יעקב, וביום תפילה המונית ברחבת ת"ת מאה שערים. אלפי תשב"ר .. נתאספו .. נשים צדקניות באו בהמוניהן, וקול שוועת רבבות אלפי ישראל עלה ובקע שבעה רקיעים. רבים התעלפו באותו מעמד נורא הוד, וקולות הבכי נשמעו למרחקים. בעצומם של ימי התפילה ערך ר' מנדל פדיון נפש לפדיון השבויים.. תפילות הרבים נתקבלו .. בניסי ניסים הצליחו להציל את ..בני הערובה.. לדאבון לב נהרג המפקד..

באותו יום בערב התקיימה שמחת הכלולות לבנו של ר' מנדל...באמצע הריקודין כשהשמחה באולם הגיעה לשיאה נטל רבי מנדל את המיקרופון לידי ומתוך התרגשות רבה פתח ואמר פרקי הלל להודות ולשבח על הניסים והנפלאות שעשה הקב"ה לשבויי אנטבה. וכך כתב בפנקסו:

"כשעשה השי"ת ניסים לאחינו בני ישראל באנטעבע שניצלו מצפרני הצורר אידיאמיני"ש, ואז היה חתונת בנינו יצחק מרדכי אמרנו השירה הזאת על החתונה ברמקול בשם כל ישראל. אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל מי שעושין לו נס ואומר שירה על זה מוחלין לו על כל עוונותיו, בפרט אניסא דרבים אשר כל יראי ה' הרעישו עולמות על זה, כעת שעשה השי"ת ניסים חוץ לדרך הטבע ממש, לפיכך אנחנו חייבים להודות לה' על זה, וכך אגו אומרים ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא ה' אלוקינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו העושה לנו ניסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם נודה לה' מאד בפי ובתוך רבים נהללנו, כי יעמוד לימין

אביון להושיע משופטי נפשו, ועתה ה' אלוקינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ומרומם על כל ברכה ותהלה. אתה הוא לדור ודור, נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר.. הטוב וכו' ועל כולם וכו' וכל החיים יודוך וכו' הטוב שמך ולך נאה להודות אמן כן יהי רצון. זה נוסח ההודאה להשי"ת על הנס שעשה השי"ת לניצולי אנטבה שחל אז חתונת בנינו מרדכי יצחק שיחי' אמרנו לפניו ית' השירה הזאת בתוך קהל ועדה בשם".

מתוך דרשה של הרב דב אריה ברזון⁸

....המשנה במסכת אבות מפרטת דברים שנבראו בערב שבת בין השמשות ביניהם מונה המשנה את הלוחות שעליהם כתובים עשדת הדברות ולהבדיל את השדים המזיקים הגורמים שנאה פגיעה יסורים וצער.

אחרי המלחמה הגדולה האחרונה הייתה תקופה של בין השמשות, איזה זמן שהיה תערובת של מלחמה ושלוש. הייתה תקווה שמתוך החוויות המבעיתות של השחיטות האכזריות יעלו לוחות- חוק הסובלנות, צדק רחמים ואהבה. אולם משהו לא הלך כשורה והסתלף, ומתוך אותה תקופת בין השמשות גדלו שדים ומזיקים מלחמות קרות וחמות הממשיכות לאיים על העולם.

כאשר צירי אומות העולם נפגשו בסאן פראנציסקו, היתה שוב תקופה של בין השמשות כל העיניים הופנו בתקווה אל ועידה זו. כל אחד התפלל שלוחות יפוסלו כאן. מאוחר יותר היו העיניים והאזנים של העולם מרותקות ללייק סאקסס ולמטה האו"ם..בניו יורק אבל אוי, ארגון האומות הוכיח את עצמו כמאורה של שדים של שטנים. דבריו ומעשיו מעודדים מזיקים טרוריסטים חוטפי מטוסים רוצחים של חפים מפשע נשים וילדים.

מדינת ישראל נולדה בין השמשות, כאשר מועצת המדינה הזמנית התכנסה בתל אביב באותו יום שישי גורלי ה' באייר תש"ח, השאלה הייתה להיות או לא להיות. וכאשר קבוצת הפטריטים הללו אנשים ונשים הכריזו על לידתה של מדינת ישראל העצמאית, היה בכך כדי לומר לעולם כולו שהעם היהודי מתכוון להחיות ולעצב את הלוחות מחדש. ההיסטוריה של מדינת ישראל מונה הישגים שכולנו יכולים להתגאות בהם. היא סיכלה את התחבולות המרושעות של השדים

באו גשמי ברכה רצופים, כדי שלא תקיפו יותר עליהם. והמגיד העביר מסר מיוחד לבית יוסף: 'וכלל זה יהיה בידיכם, כל זמן שהעולם יהיה צריך לגשמים ביותר תלכו ותקיפו הצדיקים הנזכרים (רשב"י ובנו רבי אלעזר) ותענו ועל כל צרה שלא תבוא על הציבור, תעשו שבע הקפות ותענו'.

והמזיקים והשלימה דברים גדולים למען עמנו. לפני מספר שנים נקלעה ישראל שוב לבין השמשות של חוסר ודאות דאגות וספיקות. בפעם הראשונה זכו חוטפי מטוסים ערביים לעידוד גלוי סיוע והגנה מצד מדינה שהיא חברה בארגון האומות המאוחדות. אידי אמין אז הרוזן של אוגנדה אירח את הטורוריסטים הערביים בנמל התעופה של אנטבה. העולם התרבותי כביכול לא עשה דבר למען החטופים וחיכה בשקט ובשלווה להוצאתם להורג של בני הערובה היהודיים שהופרדו מהאחרים בסגנון הנאצי. ישראל הייתה נתונה ללחץ עצום להיכנע לחוטפים ולשחרר את הרוצחים הכלואים בתחומיה, במגמה להציל יותר ממאה חיי אדם, לרגע נדמה היה שידם של השדים תהיה על העליונה, אולם תודה לא-ל, כוחות צבא ההגנה לישראל התרוממו לשעתם הגדולה, והוכיחו לעולם שיהודים מודדכים ע"י הלוחות ולמרות המדחק הגדול והקשיים הטאקטיים העצומים, השלימו חיילינו מבצע ששום כוח דומה לא ביצע זאת מעולם וכמו שטייסו של מטוס ההצלה הישראלי הסביר בראיון טלוויזיה דוקומנטארי "אלוקים היה אתנו". הודות לאלוקים היה האור פתרונו של בין השמשות של הארבעה ביולי, וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר.

הרב אברהם שלום ישעיה סגל וויזעל, רב חוג חת"ס קיו גארדען היללס בניו יורק כתב בספרו סגולת אש"י את הדברים הבאים:

במדרש- ר' נחמן אמר "אברהם הוריק פנים כנגדן, אמר צא ואפול על קדוש שמו של מקום" גדולי המפרשים הקשו במה נתגלה קדוש השם בזה שאברהם אבינו מוכן היה להעמיד עצמו בסכנה כדי להציל את בן אחיו לוט שנשבה ביד המלכים, הלא ידענו שחשיבותו של לוט לא היתה גדולה כל כך הוא לא היה כמו אברהם שפרסם שמו של ה' בעולם? תשובה על שאלה זו אנו מוצאים בדברי הילקוט שמסופר שם שנמרוד המלך התאכסן פעם אחד בביתו של אברהם אבינו במשך של ארבעה שבועות האכילהו אברהם אבינו ביד רחבה כדרך שעשה עם כל אורחיו שנתארחו בביתו. כאשר נשלמו הארבע שבועות מסר א"א לידו חשבון מכל הוצאות שהוציא בשבילו ובקש אותו לשלם כל החשבון. שאלו נמרוד בתמיה הלא ידוע הוא שביתך פתוח לכל עובר אורח ואין אתה מבקש שכר משום אדם? האמת הוא כדברך ענהו א"א, לאנשים שמחזיקים את עצמם רק לאנשים שנותנים לי ברכתם כאשר גמרו סעודתם ה' ישלם שכרך, מאלה אין אני מבקש שכר. אבל אתה הלא אתה מכריז על עצמך שאלהים אתה, רוצה אני שתשלם בעד כל האורחים, רק באופן הזה אפטר אותך לשלם אם תתן בידי כתב אישור שאין אתה אלוקים רק אדם פשוט.

לא הייתה לנמרוד עצה אחרת רק ליתן את כתב המבוקש לא"א, אבל נטר שנאה בלבו ונשבע להנקם בו, ובעת מלחמת המלכים כאשר נשבה לוט שדמות דיוקנו

הייתה דומה לאברהם אמר בלבו עתה הגיע הזמן שאעשה חשבונני עם אברהם. אציגה את לוט בפני כל שהוא, אברהם שנפל בידי וידעו כולם שהכתב שבידו מזויף הוא. כשנודע תחבולותיו של נמרוד נוכח לדעת שאין הוא נלחם לתועלת להגן על זכותו וזכות משפחתי, אלא מלחמת כבוד שמים הוא שמלחמת המלכים הוא מלחמה נגד אמונה בה' והכרת הבורא שנתפרסמה ידו, ע"כ החליט ללחום כנגדם למען קדושת השם. וע"ז כווננו ז"ל בפירושים על הפסוק וירק את חניכיו, הפיל עצמו על קדוש השם.

בחינה זו ביארתי לפני עם רב בעת ביקורי בא"י באותו זמן חטיפת האווירון הצרפתי ע"י רוצחים הפלסטינים באמצעות אידי אמין המושל האכזרי של אוגנדה שהניסו את האווירון לשדה תעופה אנטבה באוגנדה והנוסעים הישראליים היו בסכנה גדולה שמטורף זה יפקירם להריגה. מיד באותו יום שחטפו את נתפטה השמועה שהממשלה של המדינה יחשבו את כל העניין צרפתי, ועליהם מוטלת פעולת ההצלה לחפש את השבויים מידי חוטפיהם.

במלון מרכז בירושלים ששם הייתה אכסניה שלי את ספקותי בפני האורחים, וגלית דעתי שאנשי הממשלה שלנו טועים טעות גדולה ולבסוף יתאכזבו מרה כי מכיר אני היטב את הצרפתים. הם ישתדלו רק לתועלת עצמם, את אזרחי ארצם יצילו ואת היהודים יפקירו בידי שוסיהם. ובאמת בעוד יום או יומיים הגיעה השמועה שבררו את הצרפתים לחוד. מעשיהם הזכירו אותנו על הסלקציה שנעשה ע"י מנגלה ימ"ש באושוויץ. לא יכולתי שוב לעצור את עצמי והחלטתי לנקוט פעולה ממשית בפומבי ופרסום. הכרזתי בשם הרבנים האמריקנים על אסיפה גדולה על יום חמישי בככר שלפני הכותל המערבי לאמירת תהלים ברבים ולהתוועדות. גישתי מצאה אוזן קשבת והתכנסו המון רב יהודים אשכנזים וספרדים ודברתי לפנייהם בהתעוררות. כתוב בתורתנו הקדושה התחלתי בנאומו שכאשר הגיעה השמועה לאזני אברהם אבינו שבן אחיו לוט נשבה וירק את חניכיו אסף שלש מאות ושמנה עשר אנשיו זינם בכלי מלחמה כדי להציל את בן אחיו, מה אתם חושבים רבותי שאלתי אותם מי היה לוט זה שהכניס את עצמו לא"א בסכנה איש צדיק היה קושר תפילין על זרועותיו או יהודי שומר שבת וכדומה, לא, רחוק היה מזה אבל לא"א היה די שנשבה אחיו, אחיו הוא מציאות לא"א שיכניס את עצמו ואנשיו למסור נפשם בעד הצלתו ולא עשה חשבונות אם כדאי הוא אחיו על זה שיכניס את עצמו בסכנה עבורו.

דעו נא רבותי שבאושוויץ נמסרו לתאי הגאז ולכבשונות האש עשרים אלפים מאחינו בני" האומללים בכל יום רק משום זה שלא היה בידם כלי זין שיגינו על

עצמם, אבל עכשיו נמצאים גם בידנו כלי זין ותחמושת ברוך ה', מזוינים אנחנו לא פחות מהם בכלי מלחמה, ותפסתי בידי אקדחו של חיל אחד שעמד אצלי, וקראתי בהתרגשות- קחו כליכם בידכם וצאו למלחמה נגד האויב להצלת אחיכם. אל יעלה מורא בלבכם ואל תפחדו כי חרדת ה' מעוזכם בטוח אני שתצליחו במעשיכם כי נלך כולנו אל קברה של רחל אמנו בבית לחם ואל קברי האבות בחברון ונשפוך דמעות ונתפלל בעד הצלחתכם. דברי עשו רושם גדול על השומעים. ביום ראשון בשבוע הבא כאשר הלכתי אל הכותל הגיש אלי אותו החיל שלקחתי אקדחו מידו נשקני ואמר לי צדקת רבי, נסים גלויים נעשו לנו במעשה אנטבה כאשר הגיד ושנה האדמו"ר מלובביץ', וכן הורו לנו חכמינו ז"ל בתלמוד שעצם קיומנו והצללתנו מידו שונאינו בכל משך ימי גלותנו הוא עפ"י דרך הנס.

בספר יצחק ירנן עמוד 156 מאת ר' יצחק רואש הובא השיר הבא שנכתב באותם ימים

(156) – שיר לכבוד נצולי אוגנדה, חברתי אני הקטן יצחק רואש הי"ו, ברגע האחרון לפני הדפסת הספר הזה, בשעת רגשות של שמחה, על הצלת שביינינו. טעם "במוצאי יום מנוחה", ומשתנה לכמה ניגונים

לֹא-ל עֲלוֹן, אֲשֶׁר פָּדָה	אֲשַׁבֵּחַ בְּקוֹל תּוֹדָה
מִדֵּי הַמַּחְבְּלִים וְדָדָה	לְכָל שְׁבוּיֵי אוֹגְנָדָה
הָיוּ שְׂמִיחִים בְּנִסְיַעְתֶּם	כִּד הַתְּחִילוּ תְּלֹאוֹתֶם
הַמַּחְבְּלִים שְׁנוֹ תְּכַנְיַתֶּם	פְּתֹאוֹם נְהַפְכָה שְׂמֵחַתֶּם

לְקַחוּ אוֹתָם לְאַנְטֵבָה / יַחַד זָכַר עִם נִקְבָה
רַק לְיִהוּדִים נָטְרוּ אֵיבָה / מִשָּׂאֵר בְּנֵי הָעֲרָבָה

או הממשלה במהרה / מהמדינות בקשה עזרה
 המחבלים רצו בתמורה / שחרור חבריהם חזרה
 עכשו התחיל קול פחדים / הקרובים היו חרדים
 לחצו לחצים פבדים / לממשלה לצור תקדים

תנאי פזה לא קבלנו / כי זה ישפיל את ראשנו

תכנית שחרור הכינו / להחזיר את שבויינו

כל הזמן התפללנו

ימים קשים עברנו

ויצליח דרבנו

לא-ל רחמן, יחננו

אזרה עוז, לא נבהלה

כל הכבוד לממשלה

וכל השבויים הצילה

טכסה עצה ותחבולה

יום ראשון לפני היריחה / ליהודים היתה רוחה

בישראל ששון ושמחה / נסו יגון ואנחה

על מבצע הגבורה

גם בעולם רון וזמרה

ליהודים היתה אורה

מהתכנית הפבירה

שנתן עוז לצבאנו

כל התודות למלכנו

בגויים עלה קרננו

החזירו שבויינו

אידי אמין לא האמין / שמר רבין, פח לו הטמין

צרות לעצמו הוא הזמין / בשונאו עם בשם מאמין

היית כגן מצרינו

נודך א-ל, כי עניתנו

ולאמים תחת רגלינו

הדברת עמים תחתנו